

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Badeni — varuh židov.

O grofu Badenu je marsikaj znanega, kar ga nikakor ne more posebno nam prikupiti. Da je z židi dober prijatelj, to je že znano. V Galiciji se je njegova politika opirala v veliki meri na moč židovstva. Židje so pred vsakimi volitvami podpirali vladne kandidate. Moč gališkega plemstva se opira največ na židovstvo. Židje vzdržujejo moč poljskega plemstva, zato se pa jim daje precejšnja svoboda v njih oderuškem postopanju. Gmotni dobiček od plemenitaškega vladanja nimajo toliko veleposestniki, kakor židje.

Grof Badeni je odločen pristaš plemenitaške stranke in je to vselej tudi očitno pokazal. Zato je pa tudi dobro vedel, kako važnost imajo za njegovo stranko židje. Hebrejščina gotovo ni potrebna avstrijskemu uradniku, posebno tisto židovsko narečje ne, ki je govore ortodoksni gališki židje mej seboj. Grof Badeni je pa vendar učil se tega jezika, da se je mogel v njem pogovarjati z židi. To je storil jedino zaradi tega, da se prikupi izraelskemu rodu, kajti pogovoril bi se z vsakim židom tudi lahko poljski, kajti vsem gališkim židom gladko teče poljščina, kadar imajo opraviti s poljskim kmetom. Morda je baš ta lastnost grofa Badenija delala nekako prikupljivega nemškoliberalni stranki, ki je vsaj sprvega nekako veselo pozdravljala bližajoči se njegov prihod.

Te dni je bil grof Badeni v Lvovu in je pri tej priliki vzprejel deputacijo lvovskih, krakovskih in tarnovskih židov. Ž njimi je bil nenavadno prijazen in izrazil nado, da se v Galiciji ni razširi protisemitizem, ki je zrak okužil v drugih avstrijskih kronovinah in toliko zlega napravil.

To je pač jasn program Badenijevega postopanja. Protisemitizem zmatra grof Badeni za nekako kugo in je prepričan, da je že ta bolezen mnogo zlega napravila v Avstriji. Pred vsem je pač grof Badeni mislil na Dunaj, kjer je nedavno zmagala protisemitska stranka. Radovedni smo, kako bode grof Badeni na Dunaju, v tem najbolj okuženem

mestu, priganjal to nalezljivo bolezen in kake uspehe bode imel. Levičarjem je pač žal, da grof Badeni ni prišel na Dunaj, predno so bile volitve, da bi s svojo odločnostjo preprečil protisemitsko zmago. — V Galiciji je večkrat pokazal, da zna voditi volitve da vselej izpadejo po njegovi volji.

Protisemitizem pa ni toliko verskega kakor gospodarskega značaja. To pač grof Badeni tudi ve, kajti v Galiciji je imel dovolj priložnosti spoznati žide. Zato se nam Badenijeva izjava glede protisemitizma zdi precej sumljiva in nam le kaže, da je pričakovati, da bode grof Badeni še postal varuh velicega kapitalizma. Čudno bi to tudi ne bilo, kajti grof ima s svojim bratom v Galiciji velika posestva, ki neso na leto blizu pol milijona goldinarjev dohodkov. Kdor ima take dohodke, ta pač ni prijatelj nobenega socializma, naj si bode tudi krščansk. Iz tega je vidno, zakaj je grof Badeni tak nasprotnik kmetijske stranke v Galiciji. Ta stranka ima nekak socialen program, ki grofu Badeniju nikakor posebno ne ugaja.

Pri tej priliki pa naj omenimo, da ljudje, ki grofa Kazimirja Badenija in njegovega brata poznajo, pravijo, da prvi ni posebno nadarjen, pač pa drugi. Poslednji je vsled svoje nadarjenosti tako uplival na Kazimirja, da so ljudje govorili, da ima Galicija dva namestnika. Badeni se je pa odlikoval s svojo odločnostjo v izvajanju tega, kar mu je nasvetoval brat. Stanislav pa ima baje jako velike gospodarske sposobnosti in že v tem oziru precej spominja na kakega žida, ter je jako pomnožil premoženje, katerega sta podedovala od nju njega grofa Mira. Ta brat uplival bode tudi v bodoče na ministerskega predsednika in se bode ta upliv kazal gotovo v tem smislu, da bode nova vlada varovala pred vsem kapitaliste.

To je nekako v nasprotju s tem, kar je napovedal grof Ledebur pri vzprejemu uradnikov. Poslednji je obetal agrarno reformo, kakeršno odobravajo protisemitje. Prepričani smemo biti, da bode grof Ledebur zadel v Badeniju na velicega nasprotnika, ako bode skušal izvesti, kar je zasnoval že grof Falkenhayn. Bojimo se, da bode spravil svoj

socijalni program, kakor ga je bil v svojem času grof Fakenhayn, ko je bil našel v Dunajevskem nasprotnika. Tudi ko bi se kak zakon v prid kmetov sklenil, bi Badeni gotovo zahteval, da se napravi izjemo za Galicijo. Gališki židje bi namreč gotovo ne bili zadovoljni, ko bi se preprečilo zadolževanje kmetijskih posestev in bi kmetov ne mogli odirati. Odrkli bi potem vladi gotovo podporo pri volitvah. Sicer je pa grof Ledebur pustil jedno pot odprto svojem delovanju. Pri svojem nastopu je naglašal, da bode tudi skrbel za varstvo veleposestev in v tem oziru mu gotovo ne bode Badeni delal ovir, kajti interesi grajščakov so mu jako na srcu. Jedina stranka, s katero se je grof Badeni sporazumel, so češki veleposestniki. Ti hočejo veljati za konservativne, v resnici so pa večinoma blizu taki zastopniki kapitalizma, kakor zedinjena levica, samo da dosedaj tega niso tako javno pokazali. Vsi imajo poleg velicij posestev tovarne in rudnike, vežejo jih torej interesi z drugimi velicimi kapitalisti. V dunajskem protisemitizmu vidijo tudi češki veleposestniki svojega nasprotnika, kakor liberalci. Saj je znano, da je njim na ljubo bil šel kardinal grof Schönborn tožit krščanske socialiste v Rim. Če bode grof Badeni pobijal protisemitizem, smemo biti prepričani, da ga bodo podpirali najbolj katoliški veleposestniki.

Iz povedanega je razvidno, zakaj da mi v gospodarskem oziru od nove vlade vzlic vabljivim besedam Ledeburjevim nič dobrega ne pričakujemo, kajti odločevali tudi ne bodo Ledeburjevi nazori, temveč Badenijeva odločnost.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Levica. To je bilo javkanje in vzdihovanje na shodu levičarjev na Dunaju. Sešla se je bila jedna polovica levičarskih poslancev, a ti so tem bolj vzdihovali. Pravili so drug drugemu, kako se majo tla njih stranki po vseh pokrajinah. Njih stranki je škodovalo, da se je bila zavezala s klerikalci proti Taaffeju, škodovalo jej je neodločno postopanje v celjskem vprašanju, naposled je pa protisemitska zmaga na Dunaju še napravila jako

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Konec.)

Aleška gre s policije in koraka po ulicah kakor v temi. Trudil se je, da bi zbral misli in si razjasnil, kako se je vse to zgodilo.

„Zdravo! Srditež! Aleksej!“ začul se je hripav glas. Obrne se, a poleg njega stoji capin.

„So te izpustili? Dolgo! Idiva, ga bova malo potegnili! Takoj ti odleže! Jaz imam za cele pol mere! Idiva! Glej, blizo je, — kar nasproti!“

Aleška stoji in molči.

„Eh! . . . Idiva!“ reče besno in mahne z roko. Ustopita v gostilno.

„Kaj pa imaš?“ vpraša capin, opazivši v roki Aleške papir, ko je obrisal z rokavom ustnice po prvi izpitej čaši.

„Potni list.“

„Kak?“

„Moj . . . Odrezali so mi malho z vratu . . . Tam je bil denar in potni list . . . Izgubil sem malho in denar . . . Potni list se je našel . . .“

„Kje se je našel?“

„V jetniškej sobi . . . na hladnem . . .“

„In denar se je izgubil?“

„Izgubil . . .“

„Tako, tako, tako. To se pravi, izdelali so te? Res! . . . tako izdelajo! . . . Ah, srditež . . . Potegni ga še! . . . Tako! . . . Da . . . Le potegni ga! — ti odleže . . . Pljuni, prijatelj! . . . Tožiti ne treba . . . Se ne sme . . . Tuga se poravna . . . Lakota se poteši . . . Znam . . . Vragi! . . . Zlodeji! . . . Pljuni! . . . Še ga potegni! . . .“

Čez tri ure šel je v oddaljenem konci mesta po samej sredi samotnih in neobljudjenih ulic, objevi se s capinom in opotekaje se s strani na stran, Aleška in kričal na vse grlo pesen:

Под чистое, турецкое! . . .

Мы когда тебя, поде, пройдем! . . .

Veliki srpan 84. leta je bil ves deževen, hladni; ni ga bilo jasnega dne, — jesen povsem.

Nad mestom bila je temna, neprozorna noč. Nebo je bilo ogrnjeno s splošnim mračnim oblakom brez konca in kraja. Hud veter je sedaj močno potegnil in silno vlekel, sedaj slabel in potihnil. Na ulicah, meječih na trg, goreli sta le dve svetilnici, jedna na voglu, a druga daleč nekje, — jedva vidna. Po stranskih ulicah doli ob samih stenah plazita se dva človeka, na voglu se ustavita; postojita potem pa gresta naglo k svetilničnemu stebri.

„Podstavi hitro“, prošepta jeden.

Drugi se nagne, prime njegove noge in ga vzdigne k svetilnici. Vzdignjeni odkrije svetilnico hitro in jo upihne. Nastopila je okolu njih popolna tema!

„Idiva“, reče človek, kateri je tiho upihnil luč, in gre v smeri proti trgu, drugi mu sledi.

V drugem domu od vogla, v nižjem nadstropji, bilo je skladišče galanterijskega blaga in zlatnine.

Dva človeka se bližata skladišču, korakata vedno bolj počasi, ustavita se, gledata na okolu in se pritiskata k steni. Po dveh kamenitih stopnicah stopita na krilce in stojita pred zaprtimi dvermi. Prvi je otipaval zapah in ključavnico.

„No, nastavi sem dleto!“ prošepeče.

„Pazi . . .“ odgovori drugi . . . Vedno se ozira na okolu plašno in pazi.

„Baba! Česa se ti? Daj sem . . . No, — podloži železni drog . . . Tako . . . Sedaj pritisni . . . Pritisni . . . Stoj! Tako ne bo nič . . . Položi naravnost v uho . . . Tako . . . Obrni sedaj navzdol . . . Še . . . še . . . še . . . Dobro! Naprej! . . . Sedaj stoj, stoj . . . Položi zopet v uho . . . S te strani . . . Obrni . . . Močnejše, močnejše . . . No, skupaj . . . No — no! . . .“

Les je počil, žabnica izpadla; zapah se je odprl z ropotom in obvisel na vratih.

Na voglu stal je neki človek že nekaj minut

slab upliv za liberalno stranko po vsej Avstriji. Najžalostneje je pa seveda, da nova vlada tudi neče nič povedati, če misli porabiti ves svoj upliv za levičarje ali ne. Zares kaj žalosten prizor je bil ta nemškoliberalen shod, vsem zbranim se je videlo, da je zgubljeno vse upanje, da bi njih stranka se mogla ohraniti. K večjemu kaka odločna vlada bi jej še za nekaj časa mogla pomagati na noge.

Prepoved ponarejanja živil. V ogerski zbornici poslancev se sedaj razpravlja o zakonu o ponarejanju živil, mleka, mlečnih izdelkov, moke itd. Sprva je bilo v tem zakonu tudi žganje omenjeno, a odsek je je pa izpuštil na željo finančne uprave. Govori se, da se o tem predloži poseben zakon. Nekaterniki pa mislijo, da se bode zakon o ponarejanju žganja sploh opustil. Žgane pijače izdelujejo in prodajajo židje, ki pa imajo velik upliv pri vladi. Njim gotovo ne ugaja, da bi se njih izdelki desti preiskovali in so zatoorej že pri vladi storili korake, da se ponarejanje žganih pijač ne bode prepovedalo. Poseben zakon se je obljubil le zaradi tega, da se stvar na lepši način opusti in ne bode svet izvedel pravega uzroka. Žganjarska industrija na Ogerskem je pa v tesni zvezi tudi s financami in že zaradi tega finančni minister gleda, da se ne pomanjša. Desti upanja ni, da bi na Ogerskem zakon proti ponarejanju živil kaj pomagal, kajti ni verjetno, da bi se vestno izvajal.

Bolgarija in Avstrija. Pogajanja zaradi trgovske pogodbe naše države z Bolgarijo so se razbila. Bolgari so stavili pretirane zahteve. Bolgarski časopisi pa o tej priliki naglašajo, da Bolgarija ne sme prijenjati, kajti ravno tako lahko kakor Rumunija, vede carinsko borbo z Avstrijo. Ta stvar je pa v narodnogospodarskem oziru velike važnosti. Posebno avstrijska železna industrija je izvažala svojo blago v Bolgarijo. Sedaj bode pa bolgarska trgovina najbrž popolnoma izgubljena za avstrijske pridelke. Deloma se bode povzdignila domača bolgarska industrija, največ bosta pa Francija in Anglija Bolgarijo zakladali s svojimi izdelki. Teh izdelkov pa ne bode več mogoče izriniti z bolgarskih trgovišč. Trgovska politika je pa v tesni zvezi tudi z drugo politiko in Bolgari se bodo vedno bolj približevali nasprotnikom Avstrije. To pa ni brez pomena v času, ko zopet orijentsko vprašanje prihaja na dnevni red. Bolgari so se dosedaj bili zaradi Makedonije nezaupni Avstriji.

Koalicija in Bolgarija. V Bolgariji so se zvezali Cankovci, Karavelovci in Radislavovci, da skupno začno boj proti vladi. To so tri stranke, ki so še nedavno bile nasprotne mej seboj. Radoslavov j hujski nasprotnik Rusije, nego je bil Stambulov, Cankov pa nje prijatelj, Karavelov je pa v tem oziru vedno omahoval. Te stranke so se zjedini seveda le iz nasprotja proti vladi. To pač kaže, kako zmedene so razmere v Bolgariji. Vršila so se že celo pogajanja, da bi se še Stambulovci pridružili tej koaliciji. Mi ne vemo, zakaj ta pogajanja niso imela uspeha, najbrž so Cankov, Karavelov in Radoslavov

in gledal pazno v temo proti skladišču. Pričetkoma stal je na trotoaru, potem se je skril za voglom, le glava se mu je videla izza stene, a potem skrila se je i glava.

„Ko pojdem noter, pripri dveri in glej pazno.“

„Ti — bolj tiho“, šepne drugi.

„Ah, vrag vzemi! Zaklenjeno je z notranjo ključavnico!... Idi sem... Daj dleto!... Ne gre... Udari po njem z drogom, — bom podržal...“

„Se bo shišalo...“

„Vrag ž njim! Udari!... Še... Slo... Nagni se... Upri se z ramo... Ne uda se, vraga... No zopet!...“

Oba se pripogneta in vlečeta vrata.

„Ganile so se... Porini, porini...“

„Stoj! Drži! Primi jih!“ začuli so se nakrat glasovi in pred dvermi na krilci vzrastli so štirje ljudje.

Jeden izmed lomečih vrata se je vrgel in zbežal. Dva udarita za njim.

„Lovi! Drži!“

Druga dva zgrabita ostalega, zvalita ga na tla in mu zvežeta roke zadaj z jermenom.

„Aha! Krasti!... Jaz ti pokažem!...“ reče jeden, zategnivši vozec in udarši ležečega s pestjo po obližji...

„Bij... bij... Kaj pa... Jaz sem tat!“ zaječi ta pretresljivim, upadlim glasom. To je bil Al ška.

imeli pomisleke proti Stambulovski stranki, na katero vlada še občna nevolja v deželi. V prihodnjem zasedanju je pričakovati hudega boja zedinjene opozicije proti vladi in ni izključeno, da bode Stojlov kmalu spoznal, da nima naroda za seboj in bode moral komu drugemu odstopiti vlado, ali bode pa tlačil in pačil javno mnenje, kakor ga je Stambulov.

Srbija. Ristićevo glasilo „Srbska Zastava“ misli, da je neobhodno potrebno, da se v kratkem pokliče novo ministerstvo. Kralj je baje spoznal, da z nevtralno vlado ne gre in misli torej poklicati vlado vzeto iz kake stranke. Hotelo se je v Srbiji vse stranke uničiti, a to se ni posrečilo. Sedaj pa je v Srbiji potrebno odločne vlade, ki se bode pa morala na kako stranko opirati. Položaj na Balkanu je vedno resnejši. Po zimi bode gibanje malo prejenjalo, a zato bode pa tem hujše se začelo pomladi. Z vsem tem pa mora računati Srbija. — Pogajanja mej liberalci in radikalci, da bi se zjedini v jedno stranko, so se razbila. Radikalci upajo, da pridejo sami kmalu na krmilo, ker je na njih strani večina prebivalstva, liberalci pa upajo, da jih pokliče kralj na krmilo, potem bodo pa že gledali za večino. Za liberalno večino bi pač malo težko šlo; če tudi je Ristić zopet ustopil v politično življenje. Za vodstvo unanje politike v težavnih časih bi pa bil Ristić pač še najsposobnejši.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. oktobra.

— („Slovenec“) je priobčil v soboto listek, kateri je skrpucal neki „O.v.“ Kdo je to, nas prav nič ne zanima, kajti mož nima nič duha in dela dovtipe, da se Bog usmili. Za to, kar pa piše, je odgovoren „Slovenec“. Mej drugim beremo v dotičnem listku tudi to-le: „Zadnji čas naši mestni očetje skrbje bolj za široke ceste mesta, kakor za tesne želodce prebivalcev. Poklicali so v ta namen v Ljubljano slovečega veščaka Sitte-ja z Dunaja, toda kaj bo ta učenjaška sirota nasproti ljubljanskim stavbenim veljakom. Ti so ves Sitte-jev zistem, po katerem namreč ni treba povsod ravnih in širokih ulic, zavrgli, in sicer samo iz tega vzroka, ker bi bilo to preveč po ceni, bi ljudem napravljalo premalo sitnostij in ker bi sicer mestni očetje ne mogli porabiti vsega denarja, ki leži nagromaden v mestni blagajnici v regulacijske namene. Svoje načrte bo ljubljanskim stavbarskim veščakom v mestni hiši gotovolozje izvesti, kakor v mestnem knjigovodstvu izračunati, koliko je mesto prejelo potresnih darov in koliko je izdalo tega denarja“. Kar se dostaje Sittejevega načrta se z ljudmi tako kolosalne nevednosti v stavbinskih rečeh, kakor se zbirajo okolo šenklaškega dnevnika, ne bomo prepirali. Priobčili smo o Sittejevem načrtu strokovnjaško oceno in kdor o stvari kaj razume, nam je pritrdil. Slovenčevim urednikom je tudi vse jedno, ali se Ljubljana regulira ali ne, njih vodi pri vseh takih rečeh le koristolovstvo. Upirajo se regulaciji in hujskajo zoper njo zgolj iz tistega razloga, iz katerega so Klun, Povše in Žitnik v deželni zboru glasovali zoper eksproprijacijski zakon, ker se boje, da bi se kje kaka peč duhovskega sveta eksproprijirala. Da bi se to ne zgodilo, so pripravljeni mestu storiti kakršnokoli škodo. Sumničenje, da mestno knjigovodstvo ne more izračunati, koliko je občini došlo potresnih darov in koliko da je izdalo tega denarja, je brez dvoma navadno obrekovanje, kajti da bi vladal tak nered, da bi se to ne dalo natančno doguati, je izključeno. Najmanj pa bi smel „Slovenec“ na tak način provocirati ljudi, tisti „Slovenec“, ki nič ne pove, kam je izginil denar, ki se je nabiral za Ljubljano po raznih cerkvah in poslal škofijstvu. Ljubljancani doslej še niso dobili nobenega krajcarja, sploh prav nič se ne čuje, kaj se je s tem denarjem zgodilo. Ali je ta denar natančno zaračunjen? Prav hvaležni bi bili, ko bi se nam to pojasnilo, in hvaležni bi tudi bili tisti, podpore potrebni siromaki, za katerih želodce sicer mestni očetje ne morejo skrbeti, katerim bi pa prav dobro došla podpora od svote, katera se je deloma za nje darovala in po cerkvah nabrala ter poslala škofijstvu, o kateri pa „Slovenec“ tako trdovratno molči.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Za prihodnjo predstavo „Trubadurja se kaže toliko zanimanja, da bo gledališče najbrž zopet razprodano, zlasti ker prihajajo oglašila tudi z dežele.

— (Občni zbor Št. Jakobsko-Trnovske ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda) vršil se je v nedeljo popoldne v hotelu „pri Lloyd“ ob mnogobrojni udeležbi družbenic in podpornikov. V odsotnosti predsednice gospe Hedvige Šubičeve pozdravila je zborovalce in goste nje namestnica gospa Ivana Gutnikova, zahvaljujoč se za vsestransko naklonjenost občinstva, za številne darove in darila ter izražajoč željo, naj bi občinstvo družbi tudi v prihodnje ohranilo isto naklonjenost. Ker je pevsko društvo „Ljubljana“ v zadnjem momentu odpovedalo sodelovanje, prevzela sta zabavni del večera drage volje tamburaški zbor „Sokola“ ter ženski kvartet. Vestni in obširni poročili tajnice gospodične Minke Maroltove in blagajničarice gospodične Antonije Kadivčeve vzele sta se odobruje na znanje. Podružnica imela je v pretečenem letu čistega dohodka 637 gld. 6 kr. ter je po triletnem obstanku nabrala že dva tisočaka v družbine svrhe — uspeh, ki gotovo zasluži vsestransko priznanje. V odbor bile so izvoljene dosedanje odbornice, in sicer: gospa Hedviga Šubičeva predsednica, gospa Ivana Gutnikova nje namestnica, gospodična Minka Maroltova tajnica, gospodična Ivana Praprotnikova nje namestnica, gospodična Antonija Kadivčeva blagajničarica in gospodična Marica Trtnikova nje namestnica. Č. gospod kurat Koblar pozdravil je zbrane goste ter jim gorko priporočal šolsko našo družbo v podporo, kazoč na neutrudno marljivost odbornic Št. Jakobsko-Trnovske ženske podružnice, katerim je nazdravil tudi družbeni predsednik č. gospod Tomo Zupan. Občni zbor počastilo je s svojo navzočnostjo več duhovnih in svet-njih dostojanstvenikov. Pri prosti zabavi, katera je sledila zborovanju in pri kateri so tamburaši in ženski kvartet (gospodične Bitenc, Košir, Novak in Pavlič) s preciznimi prednašanji zabavali zbrane goste, nabrale so gospodične za družbo 171 gld., povodom vabljenja k občnemu zboru pa 65 kron. Ta neumorno delavna podružnica zasluži v istini vsestranske podpore in javne pohvale.

— (Blagoslovljenje deželne bolnice) določeno za sredo, se je preložilo, ker ni bilo mogoče, dodelati v bolniški kapelici, kar še treba. Dan blagoslovljenja bo dež. odbor šele določil, gotovo pa je, da se bolnica ne bo blagoslovila due 15 t. m. kakor danes poroča uradna tetka.

— (Gledališki vlak v Zagreb.) V Ljubljani se delajo priprave za posebni vlak v Zagreb. Kdaj odide še ni določeno, vsekako pa šele po otvoritvi novega gledališča in po odhodu cesarja.

— (Glas iz občinstva.) Več Poljančanov nam piše: Na Šentpeterskem predmestju nadaljuje se kameniti trotoar do konca Sv. Petra ceste i to večinoma zastran nove bolnice. Vse prav in lepo. Ali jednako bi se moralo storiti tudi na drugih cestah, koder je promet veliko večji kakor pa tam okoli sv. Petra cerkve. Zakaj je cesta na spodnjih Poljanah tako grozno zanemarjena? Akoravno je promet po tej cesti posebno ob tržnih in smanjih dnevih velikansk, ko se že več let nahaja na spodnjem koncu Poljanske ceste mestna klavnica, živinski semnji i. t. d. se vender za to cesto nič ne stori, dasi bi morala biti jedna najbolj urejenih v našem mestu. Od živinjske bolnice pa do sejmišča še hodnika ni in cesta izgleda kakor kaka „gmajna“, da človek res ne ve, ali bi o slabem vremenu hodil sredi ceste ali pri kraju ker tu kakor tam je blata do člankov, luže in jame pa hojo kakor voznjo skoraj onemogočijo. Tujci, ki pridejo na semenj, se temu kar prečuditi ne morejo. Res, skrajni čas je, da se spodnji del Poljanske ceste regulira in se tam napravi kameniti trotoar.

— (Vsled nesrečne ljubezni zblaznel.) Tudi penzionirani častniki imajo časih za žensko lepoto dovzetno srce, a če se v takem srci zaneti ljubezen, gori kakor star panj in se ne da ugasiti. V bližnji Šiški je do včerajšnjega dne živel računski častnik, kateremu je neka ljubljanska dama razvnela srce, da se je vanjo zaljubil, kakor kak petošolec. A vse častnikovo vzdihovanje ni nič pomagalo; rečena dama ga ni uslišala in vse njegove ljubavne ponudbe odbijala, vedoč, da je trajna zveza z njim nemogoča. Naš zaljubljeni častnik pa ni bil togenburške narave; bil je prepričan, da ga dama ljubi, a ker se je vzdihovanja že navelčal, šel je te dni v nje stanovanje in jej slovesno rekel: „Vem, da me ljubite, a ker me le nečete uslišati, vas pozivljem, da to takoj storite in mi svojo ljubezen nemudoma dokažete, sicer vas — ustrelim“. Pri teh

besedah je potegnil revolver iz žepa in nameril na damo. Ta, vsa preplašena, je takoj obljubila vse, kar je častnik zahteval, skrivaj pa poslala po vojaško asistenco. Častnik je bil sila iznenaden, ko sta ustopila dva častnika in ga odvedla v vojaško bolnico, kjer so ga zdravniki preiskali in spoznali, da je zblaznel. Nesrečnemu častniku je ljubezen pamet zmešala. Včeraj so ga odpeljali v blaznico v Feldhof.

— **(Zakup mitnic)** C. kr. finančno ravnanje v Ljubljani nam piše: Od 1. januarja 1891. naprej se bode pobiranje pristojbin pri šestintridesetih na podlagi zakona z dne 26. avgusta 1891. d. z. št. 140 urejenih cestnih mitnicah na Kranjskem potom javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas se ob enem objavlja v tukajšnjem uradnem listu. — Ta razglas je za občinstvo zaradi tega posebne važnosti, ker se bode pri dražbi vsaka posamezna mitnica zase kot posebni zakupen predmet izklicavala, ter dražba ali na lici mesta ali pa neposredni bližini vršila; tedaj je vsakemu tudi manj imovitemu prilika dana, se dražbe z uspehom udeležiti. Osobito pa naj bi občine, v katerih bodo mitnice postavljene, kmetovalci posestniki in veliki obrtniki mitniškega kraja nikar ne zamudili ugodne prilike, ker so njim zagotovljena v dražbenih pogojih pri vložitvi začasne varščine (vadjuma) važna olajšila, kakor tudi v drugem obziru marsikatera prednost pred drugimi vdeležniki.

— **(Osobne vesti)** Obolelemu profesorju na višji gimnaziji v Novem mestu g. Iv. Vrhovcu se je dovolil odpust za jeden semester; nadomestoval ga bo suplent na ljubljanski nižji gimnaziji g. J. Zilih.

— **(Slovenec in slovenski stranki se je v Krškem začelo na noge stopati)** Pod tem zaglavjem se nam piše iz Krškega: Začelo se je na noge stopati posebno slovenskim učiteljem in tistim zavodom, katera naši šolniki vodijo. — V prvi vrsti ni naša meščanska šola našim nasprotnikom po volji. Zakaj neki ne, ne vemo. Mesto da bi se Slovenci pritoževali, ker morajo slovenski davkoplačevalci nemško šolo za slovenske otroke vzdrževati, pritožujejo se Nemci. Pa ne toliko radi šole, marveč radi učiteljev, kateri jim radi njihovega delovanja zunaj šole ne ugajajo. Moj Bog, so ti ljudje čudni! Ker meščanski učitelji v šoli narodu svojemu koristiti ne morejo, skušajo to zunaj šole nadomestiti. V šoli nemško uče, zunaj šole slovensko govoré in pišejo. Toda slovenski pisati se jim je prepovedalo, in to po potu c. kr. okrajnega šolskega sveta, v katerem imajo celo Slovenci večino, kadar namreč naši mešč. učitelji službeno pišejo; kajti reklo se jim je: „Die Dinstsprache der Bürgerschullehrer ist deutsch.“

— **(V bolnici milosrdnih bratov v Kandiji)** poleg Novega mesta je bilo vzprejetih minuli teden 58 moških bolnikov. Vseh bolnikov je bilo 83, izmed katerih je bilo odpuščenih 46 ozdravljenih, 9 z zboljšanim zdravjem, 1 pa neozdravljen; umrl je 1 bolnik. Koncem meseca je ostalo še 26 bolnikov.

— **(Imenovanje)** Namestniški tajnik Ivan pl. Zupančič v Gradcu je imenovan voditeljem okrajnega glavarstva v Ljutomeru.

— **(Državnoborska volitev v Celovcu)** Piše se nam: Agitacija za ožjo volitev mej Dobernigom in županom drom. Poschem je velkanska, vender upajo prusjaki, da zmaga Dobernig. Tudi v uradniških krogih se pridno deluje za Poscha, a brez uspeha; uradniki, zlasti mlajši, so vsi nemško-nacionalnega mišljenja in dasi služijo avstrijski državi, vender očitni Prusaki. Pa tudi denarja imata obe stranki veliko na razpolaganje.

— **(Trgatev na Goriškem)** se je pričela minuli teden. V obče bode letina jednaka lanski, akopram je v nekaterih krajih suša zadrževala zoritev grozdja, ki se ni moglo napolniti. Cena vinu pa je letos večja nego lani in se plačuje mošt že sedaj po 16 do 17 gld. hektoliter.

— **(Občinske volitve v Nabrežini)** V vrlonarodni Nabrežini se bodo vršile v četrtek in v petek volitve v občinski zastop. Dosedanji občinski zastop je bil odločno naroden, to pa takozvanim „zmernim Slovincem“ ni všeč in začeli so agitovati, da bi spravili v občinski zastop može, ki bodo vladi in Lahem hlapčevali.

— **(Dobro gospodarstvo)** Kako dobro gospodarji iredentovski občinski svet v Trstu, je razvidno iz računskega zaključka za 1894. l., v katerem je izkazan primanjkljaj 199.999 gld. 18 kr.

— **(Ubegel gimnazijalec)** V Trstu so prišli na prostoru pred kolodvorom redarji 17letnega gimnazijalca Avgusta L., ki je pobegnil iz očetovske hiše v Mariboru.

— **(Drzna tatvina)** V Trstu se je zaletel predvčerajšnjim opoludne v gospico Ado V., ko je šla po ulici Via della Cassa di risparmio, neznan človek, da jo je skoro podrl. Komaj pa se je gospica oddahnila od strahu je že tudi zapazila, da ji je lopov odnesel zlato uro in verižico, vredno 100 gld. Naznanila je stvar policiji.

— **(Otvoritev hrvaškega gledališča)** K otvoritveni predstavi novega hrv. gledališča so po-

vabljeni ravnatelj češkega narodnega gledališča v Pragi g. Šubert, intendant budimpeštanskega gledališča baron Nopca, intendantje dr. Petrović iz Belega grada, dr. Hadžić iz Novega sada in Plantan iz Ljubljane. Vsi ti gospodje bodo gostje gledališke uprave.

— **(Razpisane službe.)** Na jednorazrednici v Ostrožjem brdu mesto učitelja in voditelja z dohodki III. plač. razreda. Prošnje do dne 17. oktobra okr. šolskemu svetu v Postojini.

* **(Fenomenalno idejo)** je rodil nemški „Drang nach Osten“. Neki profesor Hasse, predsednik „Vsenemškemu društvu“ v Berlinu je sprožil misel, naj bi se nezakonski otroci, ki se vsako leto rode v velikih mestih nemških, pošiljali „na vzhod“, na Avstrijsko, tja kjer Nemci že nimajo več veljave; tam naj bi se v nemškem duhu vzgojili in postali tako nosilci nemške misli.

* **(Bivši menih kot ženin.)** V starokatoliški župni cerkvi dunajski je v nedeljo mašujoči duhovnik s prižnice oznanil poročitev svojo z neko udovo. Ta duhovnik bivši Franciškan Julij Wolf, je pred nekaj leti pristopil k starokatoliški cerkvi. Poroka s je vršila včeraj. Kakor znano, priznava sodišče take zakone kot veljavne.

* **(Tast ogerskega ministerskega predsednika)** barona Banffyja, veleposestnik Fran Made si je prerezal vrat in vsled dobljenih ran umrl. Mož je bil že jako star in duševno slab.

* **(Morilec svoje ljubimke.)** Blizu Kraljevega Gradca na Češkem je te dni cigan Ignacij Ružička zaklal svojo ljubimko, 16letno ciganko Nežo. Živel je z njo in bil nanjo sila ljubosumen, kajti dekle je bila izredno lepa. Ko so prišli orožniki je morilec klečal poleg mrtve ljubimke in odganjal od nje muhe, pri tem pa bridko jokal.

* **(Dvanajst ur trajajoča prisega.)** V Kolbergu na Nemškem je neka vdova te dni morala položiti prisego, katere prečitavanje je trajalo v treh zaporednih dneh nad 12 ur. Tožila sta se namreč neki lesni trgovec Rowe in tesarski mojster Bandrus že več let zaradi računov in je vdova umrlega toženca morala prisesti o blizu 1200 prepornih vprašanjih, ki so bila napisana na 20 tesno popisanih polah.

* **(Na ženitovanjskem potovanju)** Neki nemški princ se je na svojem ženitovanjskem potovanju s svojo mlado ženo mudil v bavorskih gorah. Na nekem izprehodu je srečal veselo prepevajočega kmeta in ga ogovoril. Kmet je odkritosrčno povedal, da je prav zadovoljen in da se mu dobro godi in da bi se čutil naj srečnejšega človeka na svetu, da bi se mu ne bilo pripraviti z ženo, če pride v nedeljo malo pijan domov. Princezinja mu je na dolgo in na široko razlagala, kako grdo krivico dela svoji ženi, če pijančuje, kako nespodobno je popivanje itd. Kmet jo je mirno poslušal in ko je končala, dregnil princa prijazno s komolecem in rekel: Ravno tako copernico imate za ženo kakor jaz!

* **(Ženske igralnice)** V Londonu je polji cija zasledila in zaprla več ženskih igralnih klubov, v katerih so se shajale večinoma dame iz odličnejših krogov. Nekateri teh klubov so imeli po 200 članov.

Bizojavke.

Dunaj 8. oktobra. Deželni zbor češki se je razpustil in so se volitve razpisale za kmetijske občine na dan 20., za mesta in trge na dan 22., za trgovinske zbornice na dan 25., za veleposestvo pa na dan 26. novembra.

Dunaj 8. oktobra. Zdravnik profesor Schrötter je odpotoval na Lošinj k bodočemu prestolonasledniku nadvojvodi Francu Ferdinandu. Govori se, da se nadvojvoda ne počuti dobro.

Lvov 8. oktobra. Policija je aretovanega maloruskega pisatelja dr. Ivana Frankota danes izpustila, a moral je takoj mesto zapustiti.

Tešin 8. oktobra. Včeraj je došlo vladno dovoljenje, da se otvori poljska gimnazija. Pouk se je takoj začel, slovesna otvoritev pa bo jutri.

Beligrad 8. oktobra. Ker inozemski finančni konsorcij neče na državne dohodke dati predujma, se sodi, da je finančna kriza neizogibna.

Sofija 8. oktobra. Ministerski predsednik Stojlov je zahteval, naj se Koburžan določno izreče zoper trozvezo, češ, da je to pogoj porazumljenju z Rusijo. Princ Boris še zategadelj ni prestopil k pravoslavni veri, ker se temu ustavlja njegova mati. Vojni minister Petrov je Koburžanu grozil, da bo izvajala vojska konsekvence, če Boris ne prestopi k pravoslavju.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Narodno-gospodarske stvari.

— **Socijalna vprašanja.** V Ljubljani se snuje pod patronanco izvestnih klerikalnih gospodov nekaj socijalen shod, kateremu je namen, postaviti kar cel socijalen program. Shod bo prav za prav ta program le odobril, kajti sestavil se je že in sklicevatelji shoda so bili tako prijazni, da so nam poslali jeden izvod. Stvar je vsekako zanimiva in zato jej hočemo posvetiti nekoliko pozornosti. Ker se že pri nas socijalno vprašanje sili v prvo vrsto, bomo povedali svoje mnenje o socijalnem programu, kateri se je sestavil, prej pa hočemo priobčiti program sam. Ta slove:

Temelj. I. Vera in cerkev. 1. Socijalno vprašanje je po svojem bistvu pravno in zato tudi npravno vprašanje. Razmotrivati se mora po nezmotno resničnih načelih, iz katerih se izvajajo zahteve pravičnosti. 2. Krščansko katoliška vera je pa temelj in jedino trdno varstvo resnici in vsled tega tudi pravici. Samo ona opisuje človekovo natoro tako, kakršna je in samo ona nezmotno pojasnjuje razmerja človeka do Boga, do samega sebe in do drugih. 3. Zato pripoznavamo krščansko-katoliško vero kot glavno voditeljico k boljšim socijalnim razmeram; katoliško cerkev pripoznavamo kot največjo silo napredka in sreče za človeštvo. 4. Spoštljivo se klanjamo načelom, ki so jih razvili sedaj vladujoči sveti Ože Leon XIII. v svoji okrožnici o delavskem vprašanju z dne 17. maja 1891 in se popolnoma strinjamo z njimi. 5. Katoliška cerkev mora biti slobodna za svoje socijalno delovanje. Zato zahtevamo: a) Da je slobodna pri delitvi sv. zakramentov in izvrševanju božje službe, b) slobodna v izvrševanju svojih vzgojevalnih pravic nad mladino v šoli; zahtevamo torej versko šolo, c) slobodna n vladanju; razmerje mej državo in cerkvijo se mora vrediti s slobodno pogodbo mej obeh.

2. **Domovina in narodnost.** 1. Vsaka oblast je od Boga postavljena. 2. Zato izjavljamo, da je dolžnost vsacega človeka krepiti spoštovanje do zakonite posvetne oblasti in vzbuhati ljubezen in zvestobo do vladarja. 3. V habsburški rodbini, ki vlada v Avstriji, imamo posebno varstvo vseh zati-rancev in najboljšo brambo pravičnosti. 4. Zato posebej povdarjamo, da hočemo v boju za socijalno preosnovo ostati vedno zvesti Avstriji in ulani podložniki habsburške hiše. 5. Vsak narod je od Boga in ima svoje posebne lastnosti in svoje pravice, katere mu mora država braniti. 6. Mi se s ponosom imenujemo Slovence in zahtevamo za svoj narod: a) skupno upravo in pravično narodno avtonomijo, b) popolno dejansko ravnopravnost z drugimi narodnostmi v uradih in šolah.

B. **Kapitalizem.** 1. Kapitalizem imenujemo sedanji gospodarski nered, po katerem denar gospoduje nad delom in človekom, ki dela. Onogodila ga je napačna sloboda, ki je odtrgala posamnika od skupnega namena in postavila človeka proti človeku v boj na življenje in smrt. V tem boju morajo podlegati slabejši in poštenjši, močnejši in hudobnejši pa zmagovati. 2. Vsled tega pa tem neredu nujno propadajo nižji, delavski stanovi: kmetje, mali obrtniki in delavci, ki s svojim delom ohranjajo družbo in vstvarjajo vse njeno premoženje. 3. Zato izjavljamo, da je naš socijalni boj naperjen v prvi vrsti proti kapitalizmu, da nas je dolžna država pri tem podpirati in zahtevamo: a) Kovanje in izdavanje denarja in vrednostnih papirjev pripada javni družbi in ne zasebnikom ali zasebnim družbam. b) Nastaviti se mora najvišja obrestna mera, ki velja za posamnike in družbe, in uvesti se morajo stroge denarne in telesne kazni proti odedarstvu. c) Prometna sredstva: železnice in paroplovne družbe se morejo odkupiti od zasebnih družb; upravljati jih mora država ali drugi avtonomni javni zastopi. Tudi vse zasebne zavarovalnice za življenje, proti nezgodam, proti toči, ognju i. t. d., za življenje naj se prepovedo in dovolijo samo take, ki jih upravljajo avtonomni javni zastopi: država, dežele, zakonite zadrage. Železniške vozne cene naj se primerno uredi delavskim stanovom v korist; odpravijo naj se tako zvane diferencijalne pogoibe in refrakcije. Carina naj se osnuje tako, da bo pred vsem branila kmeta in malega obrtnika. d) Delniške družbe, katerih delnice se ne glasé na lastnikovo ime, se morajo popolnoma prepovedati; za druge pa se morajo uveljaviti točnejša zakonita določila, da se obvaruje družba kriz v proizvajanju in denarnih polomov. e) Strogo se morajo prepovedati diferencna igra in t. zv. termino-kupčije na borzi. f) Veliki obrt se mora zakonito organizovati in s sodelovanjem državnih in delavskih zastopnikov omejiti vsaka družbi pogubna konkurenca. g) Zadržno življenje naj se razvije in pospešuje, da se doseže konečni cilj naše preosnove v tem oziru, da bo namreč vse kreditno življenje in delovanje v rokah zakonitih avtonomnih zadrug in države. S tem se bo tudi izpremenila državna finančna in davčna politika, ki sedaj vkljub ogromnim, čestokrivnično razdeljenim davkom dela dolgove in jih ne plačuje, z neznosnimi obrestmi od teh dolgov pa služi velikemu kapitalu. Premakljivi kapital naj se v obče mnogo bolj obdavči, nego dosedaj. Skušaj naj se dobiti natančen pregled prometa denarne trgovine kapitalističnih mogotcev in nastavi naj se jim stopnjujoči davek do 1/10 njihovih čistih dohodkov. (Da je prih.)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Josipa Ševkinca zemljišče v Šembijah, cenjeno 300 gld., dne 10. oktobra in 18. novembra v Ilirski Bistrici.
 Posestvo vlož št. 102. v Gorjušah, (preloženo) dne 11. oktobra in 15. novembra v Radovljici.
 Marke Škofa posestvo v Rozalnici, cenjeno 3043 gld., dne 12. oktobra (v drugič) v Metliki.
 Marije Oražem posestvo v Bukovici, cenjeno 971 gld., dne 12. oktobra in 9. novembra v Ribnici.
 Matevža Makovca (sedaj v Ameriki) posestvo v Brezovici, cenjeno 350 gld., dne 12. oktobra in 16. novembra na Vrhniki.

Tujci.

7. oktobra.

Pri **Lloydu:** Guttmann z Dunaja; — Beižer iz Revhira; — Metelka iz Kraljevca; — Maresch iz Beljaka; — Rostav iz Gradca; — Huhbock iz Beljaka; — Wrany iz Warnsdorfa; — Wunsch iz Anstettene.
 Pri **avstrijskem cesarju:** Mitterling, Jellen iz Pliherka; — Sever iz Maribora; — Baic, Lorrant, Alešovec iz Opatije; — St x iz Trnovega.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	734.5	13.7° C	sl. zahod	pol obl.	
8.	7. jutraj	733.4	12.2° C	sl. sever	oblačno	2.6
"	2. popol.	732.1	14.3° C	sl. sever	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 12.0°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 15	"
Avstrijska zlata renta	121	" 50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 40	"
Ogerska zlata renta 4%	121	" 65	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 40	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1061	" —	"
Kreditne delnice	404	" —	"
London vista	120	" 25	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 87 1/2	"
20 mark	11	" 77	"
20 frankov	9	" 54	"
Italijanski bankovci	45	" 25	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Dne 7. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	" 50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	" —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 50	"
Ljubljanske srečke	23	" —	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	" 75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	577	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 29 1/2	"

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znanem in prijateljem pretužno vest, da je naša ljubljena mati, gospa

Antonija Koch

inženirjeva vdova

v nedeljo dopoldne, po mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 91. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.
 Pogreb bude v torek dne 8. t. m. iz hiše žalosti.

Zadušne svete maše se bodo brale v raznih cerkvah.
 Priporočamo rajco v blag spomin in molitev.

Kranj, dne 6. oktobra 1895.

(1311—2)

Žalujoči ostali.

Učenca

kateri je vsaj prvi razred srednjih šol dovršil, vzprejemem takoj.

Pavel Homman

trgovca z mešanim blagom na Bledu.

Ženitna ponudba.

Mladenič, 27 let star, prijetne zunajnosti, hišni posestnik in mesar na Spodnjem Štajerskem, išče si družice v starosti 20—25 let, čedne postave, vajene gospodinjstva in s premoženjem od 3—5000 gld.

Resne ponudbe s fotografijo pod „J. P. št. 1313 poste restante Ljubljana.“ (1313—1)

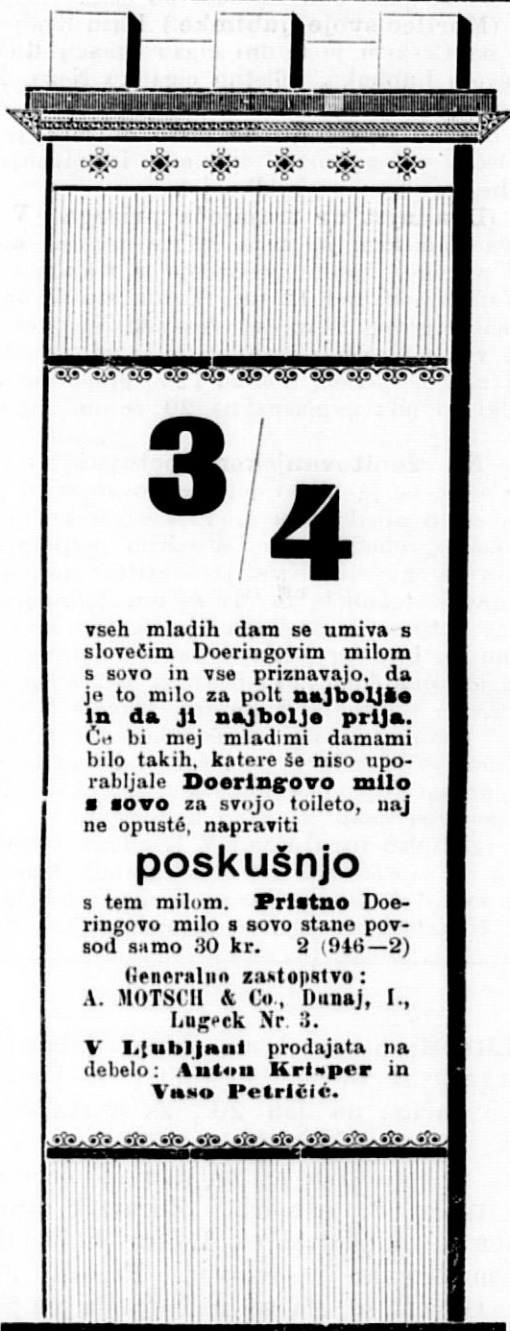
Pristen, jako fini mošt

Prosekar

se toči od danes naprej

v gostilni „pri mestu Monakovo“ (pri Lozarju) in v Laverci

po 48 kr. liter. (1300—3)

vseh mladih dam se umiva s slovečim Doeringovim milom s sovo in vse priznavajo, da je to milo za polt **najboljše in da ji najboljše prija.** Če bi mej mladimi damami bilo takih, katere se niso uporabljale **Doeringovo milo** s sovo za svojo toileto, naj ne opusté, napraviti

poskušnjo

s tem milom. **Pristno** Doeringovo milo s sovo stane povsod samo 30 kr. 2 (946—2)

Generalno zastopstvo:

A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

V Ljubljani prodajata na debelo: **Anton Krisper** in **Vaso Petričič.**

Dobiva se povsod.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjem stolpcu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
 Ob 5. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
 Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
 Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenc, Gurib, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 30 min. sveder mešani vlak v Kočevje, Novo mesto
 Razen tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 4. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
 Ob 8. uri 10 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
 Ob 11. uri 55 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Guriba, Bregenc, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
 Ob 3. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
 Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Frantsenstete, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 35 min. sveder mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
 Ob 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstettene in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. jutraj v Kamnik.
 " 9. " 05 " popoldne " "
 " 6. " 50 " sveder " "
 " 10. " 10 " sveder " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.
 " 11. " 15 " popoldne " "
 " 6. " 30 " sveder " "
 " 9. " 55 " sveder " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Dve stanovanji

v Gospodskih ulicah št. 4 se oddati z dnem **1. novembra**, in sicer v I. nadstropji 6 sob, alkova, kuhinja, shramba in pritlikline; v II. nadstropji 7 sob, kuhinja, shramba in pritlikline. — Več se izve pri hišnici. (1309—1)

Najfinejši

Prosekar

se dobiva v gostilni

„Pri belem volku“

(„zum weissen Wolf“) (1310—2)

liter po 48 kr.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom **sok za prsa, pljuča in zoper kašelj**

prirejen iz **planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.**

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (819 40)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Javna zahvala.

Velika požarna nezgoda z dne 26. m. m. daje mi povod, izrekat javno svojo najtoplejšo zahvalo slavni ljubljanski **prostovoljni požarni bramb**, katera je z energičnim poseganjem razširjevanje ognja zaprečila, kakor tudi vsem drugim pri gasitvi in rešitvi požrtvovalno delujočim osebam.

Posebna dolžnost mi je pa, zahvaliti se slavni c. kr. priv. **občni zavarovalnici**

„Assicurazioni Generali“ v Trstu

— zastopani po **bančni hiši J. C. Mayer tu** — za takojšnjo poizvedbo škode, prav kulantno odmerjenje odškodbe in točno nje izplačanje, akopram je slavnoznana družba izrečno izrazila željo, da se javna zahvala opusti.

Fran Jakopič

(1314—1)

posestnik hiše št. 2 Emonska cesta.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveček iz izvrstnih gorskih zelišč.)

Mnogo preskušeno **osveževalno in okrepevalno sredstvo** po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: **protin**, revmatičnem otrpenju, zvijtu in preteguenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

rediln prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešilih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr.

(1224—6)

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:

Karol Wolf

lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojina in Gorica.